

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 9PP/121/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124012280
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2026:3124012280.4

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., B. XX/XX, prechodne (bez prihlásenia) D. XXX, okr. Čadca, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS Trenčín, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v NOO a ÚVTOS Trenčín dňa 26.01.2026, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Martina Vozára a prísediacich E. E. F. a E. G., takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a § 67 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmiennečne prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/2/2014 zo dňa 30.09.2014, právoplatným dňa 30.09.2014.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona sa odsúdenému určuje skúšobná doba v trvaní 7 (sedem) rokov a súčasne sa nariaduje probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 (tri) roky a zároveň sa odsúdenému ukladajú na čas probačného dohľadu obmedzenia a povinnosti, a to
- podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zákona povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve so zameraním na násilnú trestnú minulosť odsúdeného a na formovanie osobnosti po dlhodobom výkone trestu za účelom predchádzania rizika recidívy trestnej činnosti,
- podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona povinnosť zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

odôvodnenie:

Dňa 02.12.2024 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, datovaný dňa 02.12.2025, ktorý odôvodnil poukázaním na splnenie formálnej podmienky, a to ku dňu 26.12.2024. Na účely rozhodovania o tomto návrhu boli vykonané verejné zasadnutia v dňoch 13.03.2025 a 26.01.2026.

Na verejnom zasadnutí dňa 13.03.2025 bolo vykonané nasledovné dokazovanie :

Z hodnotenia NOO a ÚVTOS Trenčín zo dňa 13.12.2024 vyplynulo, že odsúdený je vo výkone trestu prvýkrát. Má stredoškolské vzdelanie bez maturity, odbor elektromechanik. Pred výkonom trestu pracoval na živnosť. Prevádzkoval kasína. Je rozvedený. Má dve deti. Výkonu trestu predchádzala väzba, ktorú vykonával v ústave Nitra, kde aj začal vykonávať trest. Následne vykonával trest postupne v ďalších ústavoch v Ilave, Ružomberku, Želiezovciach, Dubnici nad Váhom a naposledy od 02.05.2024 v Trenčíne, kde je umiestnený v otvorenom oddelení v Opatovciach. Počas výkonu väzby ani následne počas výkonu trestu v rôznych ústavoch neboli zistené žiadne negatívne poznatky. Dodržiaval ústavný poriadok. Pôvodne bol zaradený v ústave so stredným stupňom stráženia a Okresným súdom Levice pod sp. zn. 4Nt/8/2019 zo dňa 19.03.2019 mu bol zmenený spôsob výkonu trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Voľný čas trávil vo všetkých ústavoch aktívne, vrátane účasti na krúžkoch a kultúrno-osvetovej činnosti. Tiež bol v predchádzajúcich ústavoch pracovne zaradený. Aktuálne pracuje na nestráženom pracovisku mimo ústav s voľným pohybom, kde vykonáva údržbárske práce.

Počas celého obdobia výkonu trestu udržiava kontakt s rodinou, aktuálne s bývalou manželkou, deťmi, matkou, súrodencami a ich rodinami. Vzťahy sú hodnotené ako stabilné, funkčné a podporné. Boli mu viackrát umožnené aj vychádzky mimo ústav za účelom návštevy blízkych osôb, ktoré prebehli bezproblémovo.

Bol doposiaľ 17 krát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol.

K trestnej činnosti má kritický postoj. Svoje konanie priznáva a vyjadruje nad ním ľútosť. Uvedomuje si jej následky. Po výkone trestu chce obnoviť funkčnosť rodiny, zamestnať sa ako zámočník vo firme H. F., D. a viesť riadny život.

Program zaobchádzania plní vo všetkých bodoch. Riziko recidívy bolo v prípade odsúdeného určené ako stredné a resocializačná prognóza ako menej priaznivá. Ústav záverom odsúdeného odporučil podmienene prepustiť s nariadením probačného dohľadu, uložením povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.03.2025 okrem vyššie uvedeného návrhu odsúdeného a hodnotenia ústavu oboznámil aj ďalšie listinné dôkazy. Spolu s hodnotením boli súdu doručené aj skrátený výpis klienta a príslušné súdne rozhodnutia, pričom súd zabezpečil aj lustrácie k osobe odsúdeného a príslušný súdny spis, ktoré tiež oboznámil.

Po vrátení vecí okresnému súdu na základe uznesenia Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23Tos/40/2025-67 zo dňa 07.05.2025 bolo na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.01.2026 doplnené dokazovanie čítaním znaleckého posudku z odboru psychológie, oboznamovaním listinných dôkazov a výsluchom odsúdeného.

Zo záverov prečítaného znaleckého posudku, vypracovaného na odsúdeného znalcom A. F. I., A., MPH č. 23/2025 zo dňa 08.01.2026, vyplynulo, že

1) Znalecké psychologické vyšetrenie sa uskutočnilo dňa 17.11.2025 v priestoroch NOO a ÚVTOS Trenčín a odsúdený bol privedený príslušníkom ZVJS. Vyšetrenie prebiehalo štandardným spôsobom a počas neho neboli spozorované a zistené žiadne zreteľa hodné skutočnosti. Vyšetrovaný prišiel primerane upravený, sociálne konvencie osvojené primerane, spolupráca bola nadviazaná bez problémov, správanie pokojné, ústretové, jednotlivým psychodiagnostickým metódam vyšetrovaný porozumel a spolupracoval.

Do spracovávania informácií je investované viac úsilia, ako je potrebné a zodpovedá to vyhýbavému štýlu. Je tak robené z dôvodu, aby sa vyhol nedbanlivosti a tak sú na vstupe aj menej podstatné informácie. Kvalita pri spracovávaní informácií je adekvátna, ale môžu sa objaviť sklony spracovávať informácie menej zrelým spôsobom, napr. čo je typické pre deti a adolescentov. Ciele sú volené nad svoje možnosti, čo vedie k ich neuspokojeniu.

Testovanie reality zúžené, ale nie psychoticky, čo vedie k nedorozumeniam a nekonvenčnému správaniu. Myslenie bez porúch, menej konvenčné a sofistikované, viac individualistické a redukcionalistické, s prehliadaním sociálnych konvencií a uprednostňovaním individuálnych záujmov a prání. Racionálne myslenie slabšie rozvinuté. Vnímanie neporušené.

Rozhodovanie je nekonzistentné, ovplyvnené vyhýbavým štýlom. Vyhýba sa pri ňom komplexnosti. Do procesu rozhodovania sa zapojuje aj periférna ideácia (to čo sa deje na periférii). Svoje potreby si uvedomuje menej. Riešenia sú menej sofistikované, s redukciou podnetov.

Osobnosť nezrelá, rigidná, povrchná, ťažkopádna, s domýšľavosťou, grandiozitou, nižším emočným a sociálnym prispôbením, nižšou racionálnou a emočnou kontrolou, zameranosťou na seba, s nedostatkom otvorenosti, zodpovednosti, priamočiarym videním, prehliadaním jemných sociálnych a interpersonálnych signálov, nižšia introspekcia a vŕhľad, preferencia jednoduchých a priamočiarych rozhodnutí, s vyhľadávaním vzruchu a uznania, s nízkymi vnútorným zvládacími stratégiami, ktoré sú však pod slabou rozumovou kontrolou a viac môžu byť ovplyvnené emóciami, tolerancia záťaž a frustrácie sú nízke.

Emocionalita nezrelá, slabo rozvinutá, inhibovaná, čím dochádza k vyhýbaniu sa zmätku v nich či emočná nestabilita. Afektivita je ľahšie podrážditeľná. Empatia slabšie rozvinutá, v emočných situáciách sa cíti nepohodlne.

Zaujatie sebou samým je zvýšené. Sebaobraz založený na fantázii a imaginácii, menej zrelý, čo negatívne ovplyvňuje možnosť vlastného sebaopoznania a komplikuje tak rozhodovanie a riešenie problémov.

Interpersonálna oblasť komunikatívna, družná, spoločenská, s absenciou náklonnosti v nej, konzervatívna, opatrná, s nízkym záujmom o druhých. Úsudok o druhých je pravdepodobne skreslený s tendenciou misinterpretácie správania druhých. Nízke sociálne porozumenie, čo vedie k sociálnym omylom. Do sociálnej oblasti sa zapája menej adaptívnym spôsobom. V rámci interpersonálneho kontaktu a styku neočakáva pozitívne sociálne výmeny. Asertivita slabšie rozvinutá.

Konštruktívne riešenie problémov je zachované. Agresivita je potláčaná, je pravdepodobné, že dochádza k zlyhávaniu pri kontrole agresívnych impulzov v emočne vypätých situáciách, čo spôsobuje problémové správanie, pričom agresivita sa aktuálne javí primerane kontrolovaná naučenými vzorcami správania. T. č. konštatujeme neexistenciu rizika násilného správania u vyšetrovaného, resp. takéto riziko je veľmi nízke. Aktuálne možno konštatovať, že celkový index agresivity je u odsúdeného podpriemerný, teda vyšetrovaný sa skôr sťahuje z kontaktu, ustupuje a prispôsobuje sa tlakom okolia. Skôr preferuje pokoj a mier vo vzťahoch k okoliu. Radšej ustúpi ako ide do konfliktu. Preferuje spoločnosť, v prípade nedorozumenia sa snaží udoibriť či zmierniť. Radšej hľadá chyby v sebe a berie na seba vinu. Hnev prežíva skôr na seba, pričom chyby iných sa snaží tolerovať. Vyjadrovanie vlastných názorov je problematické, tiež aj presadzovanie sa, čo v podmienkach väznenstva možno považovať za bežné. U odsúdeného sa objavuje vyššia citlivosť voči nezdarom z dôvodu hromadenia negatívnych emócií. Vyšetovaný disponuje strednou citlivosťou voči hraniciam a tendencii prekračovať hranice v bežnom živote. K hraniciam vo svojom okolí sa vyšetrovaný môže správať benevolentne, menej sa nad nimi zamýšľať, či riešiť dôsledky svojho správania.

Aktuálny komplexný intelektový výkon je u odsúdeného v subnormnom pásme (pod populačnou normou), čo zodpovedá aj dosiahnutému vzdelaniu u odsúdeného - vyučený. V rámci intelektového výkonu neboli zistené deteriorácie, resp. významné odchýlky a to aj napriek skutočnosti, že odsúdený mal cieвне mozgové príhody. Pamäťové schopnosti boli počas vyšetrenia u vyšetrovaného primerané, čo korešponduje aj so subnormným intelektom. Všetky zistené zníženia, resp. odchýlky od normy (napr. znížená pracovná pamäť, logická pamäť, asociačné učenie) nie sú forenzne významné.

2) Úroveň intelektu, povahové rysy a vlastnosti odsúdeného sú vyšetrené a rozpísané v otázke č. 1.

Z A. hľadiska k spáchaniu trestného skutku došlo z dôvodu ohrozenia integrity osobnosti a rodiny u odsúdeného, nakoľko sa obával o svoj život a život svojej rodiny zo strany nebohého C., nakoľko mu J. H. opakoval, že ak ho oni nezabijú, tak ich nechá zabiť poškodený. Vyšetovaný v tej dobe zvolil stratégiu, ktorá riešila jeho problém, no nie legálnym, etickým a morálnym spôsobom – účasť na plánovanej vražde. Na odsúdeného bol vyvíjaný opakovaný psychologický stres zo strany svojho zamestnávateľa J. H., ktorému odsúdený podľahol, čo je v súlade s jeho osobnosťou. Aj keď je psychologická komponenta (pohnútky) zrozumiteľná, nie je to ospravedlnenie vykonaného skutku a to zo žiadneho hľadiska.

Zo spisu vidíme, že odsúdený primerane funguje v štruktúrovanom prostredí, nakoľko bol opakovane pochválený počas výkonu trestu. Preto predpokladáme, že ak bude odsúdený podmienene prepustený a bude mať štruktúrované prostredie (roboť, rodinné zázemie a iné), riziko recidívy je veľmi nízke, čo je bližšie popísané v otázkach č. 3 a 4).

3) Podľa prognostických kritérií recidívy páchatelov násilných trestných činností zostavených Dobrotkom (1972 v Heretik, A.: Forezná psychológia. Lindeni, 2019), ide o okruhy: spoločenské faktory, osobnostné faktory a symptomatické faktory. Z okruhu spoločenských faktorov odsúdený spĺňa 2 z 10 faktorov (selektívna sociabilita v dissociálnej skupine, podliehanie „nasávaciemu“ efektu; osvojenie si sociálne nežiaducich zručností, získanie kvalifikácie pre istý druh kriminality). Z okruhu osobnostných faktorov spĺňa 2 z 10 faktorov a to: afektívna nestálosť; egocentrizmus ako prevažujúci motivujúci faktor konania. Z okruhu symptomatických faktorov spĺňa 1 z 10 faktorov (hrozba násilím až zavraždením / i s formulovaním podmienky upustenia od realizácie/). Spolu ide celkovo o 5 faktorov, pričom na významný nálež je potrebných dosiahnuť 30% (9 faktorov) z celkového počtu 100% (30 faktorov). Vyšetovaný dosiahol 5 faktorov, čo nespĺňa podmienku pre významný (platný) nálež. Z toho vyvodzujeme, že prognóza recidívy u odsúdeného je pravdepodobne veľmi nízka.

Ako vyplynulo z klinickej metódy interview s odsúdeným, po prípadnom prepustení na slobodu nastúpi do roboty, čo mu bude zabezpečovať finančné prostriedky na vedenie života (platenie za bývanie, kupovanie jedla a iné). Tiež rodinné zázemie (primárna rodina - matka) ponúka odsúdenému po prepustení stabilitu.

Z psychologického hľadiska konštatujeme, že u odsúdeného je pravdepodobne riziko recidívy veľmi nízke. Samozrejme, celkovo bude na odsúdenom, ako naloží s prípadnou slobodou po podmienene prepustení.

4) Z výsledkov nástroja na posúdenie rizika násilia (HCR-20) používaného pre forenzné účely a prax je na základe jeho výsledku zrejme (HS=1), že pravdepodobne ide o neexistenciu rizika násilného správania u vyšetrovaného, resp. takéto riziko je veľmi nízke.

Celkový index agresivity (TABaK) je u odsúdeného podpriemerný, čo v kvalitatívnom vyjadrení znamená, že vyšetrovaný sa skôr sťahuje z kontaktu, ustupuje a prispôsobuje sa tlakom okolia. Skôr preferuje spoločnosť, pokoj a mier vo vzťahoch k okoliu, v prípade nedorozumenia radšej ustúpi ako ide do konfliktu. Škála prognózy agresívneho správania vyšla 3, čo predstavuje nízku roveň agresívneho správania (ŠPAK v TABaK).

Citlivosť voči hraniciam a tendencia prekračovať hranice aj v bežnom živote je na strednej úrovni. Vyšetrovaný si stredne (priemerne) všima hranice vo svojom okolí, môže sa k nim správať benevolentne, či sa menej zamýšľať a menej riešiť možné dôsledky svojho správania (TKC). Príklady porušovania hraníc z bežného života u odsúdeného pred odsúdeným boli: opakované porušenie pravidiel cestnej premávky (22.3.2010 – rýchlosť jazdy, 11.11.2010 – povinnosť vodiča, 8.4.2011 – rýchlosť jazdy, 29.5.2011 – rýchlosť jazdy, 13.3.2013 – rýchlosť jazdy, 17.7.2013 – rýchlosť jazdy, 22.8.2013 – používanie bezpečnostných pásov a iných zadržiavaniach zariadení).

Z výsledkov psychologického vyšetrenia konštatujeme, že sklony k agresívnemu správaniu sú u odsúdeného nízke. Schopnosť zvládať záťažové situácie sú nižšie, a to hlavne, ak sú v emočne vypätých situáciách, kedy môže dôjsť k zlyhaniam (spoločensky akceptovateľným napr. prekročením rýchlosti), avšak z psychologického hľadiska nepredpokladáme návrat k predošlému spôsobu života.

5) Z hľadiska intelektu, ktorý bol zistený v subnormnom pásme, odsúdený je schopný chápať zmyslu a obsahu právnych noriem. V rámci osobnosti neboli zistené také odchýlky, ktoré by ukazovali na opak. Zo spisovej dokumentácie je zrejme, že vyšetrovaný má opakovane udelené pochvaly v rámci výkonu trestu.

Z uvedeného vyvodzujeme, že vyšetrovaný pravdepodobne disponuje schopnosťami prispôbiť sa všeobecne záväzným právnym a mravným normám a schopnosti rešpektovať spoločenské a mravné normy.

6) Nie sú známe iné relevantné skutočnosti, ktoré by boli zistené pri znaleckom skúmaní a mohli by byť dôležité pre rozhodnutie súdu o podmienkach prepustení.

Z hodnotenia NOO a ÚVTOS Trenčín zo dňa 13.01.2026 vyplynulo, že ústav zotrval na svojom predchádzajúcom hodnotení zo dňa 13.12.2024. Za obdobie cca 1 roka medzi týmito hodnoteniami neboli zistené žiadne negatívne poznatky o odsúdenom, správanie odsúdeného je stabilné, slušné, boli zistené ďalšie pozitíva – uloženie disciplinárnych odmien v dňoch 18.02.2025, 27.05.2025, 01.09.2025 a 19.12.2025, a to vždy uložením mimoriadneho voľna na opustenie ústavu za plnenie programu zaobchádzania.

Z ostatných listinných dôkazov (skrátenejší výpis klienta, súdne rozhodnutia, podstatný obsah pôvodného trestného spisu súdu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/2/2014, lustrácie k osobe odsúdeného) oboznámených na oboch verejných zasadnutiach v súhrne vyplynulo, že odsúdený vykonáva jeden úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 rokov a 9 mesiacov, pôvodne uložený so zaradením do ústavu v strednom stupni stráženia, aktuálne zaradený v minimálnom stupni stráženia, ktorý bol uložený v pôvodnej trestnej veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/2/2014 (t. č. trestná vec Mestského súdu Bratislava I pod sp. zn. B1-3Tk/2/2014, schválená dohoda o vine a treste), a to pre trestné činy vraždy (z časti dokonanej a z časti v štádiu pokusu, medializovaná vražda A. C. a pokus vraždy spolujazdca, spáchané dňa 09.09.2004) a trestné činy nedovoleného ozbrojovania (súvisiace s trestným činom vraždy). Tento trest vykonáva so započítaním väzby odo dňa 04.12.2013 a má hopenedpokladane vykonať dňa 04.09.2028. Tiež bol odsúdenému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 roky s povinnosťou zdržiavať sa v mieste trvalého pobytu a nevzdávať sa z neho bez súhlasu orgánu vykonávajúceho ochranný dohľad. V tomto pôvodnom trestnom konaní nebola zistená potreba ukladania niektorého z ochranných opatrení.

Okrem predmetného odsúdenia má podľa odpisu registra trestov a ostatných listinných dôkazov evidované ešte ďalšie dva záznamy. Konkrétne ide o trestnú veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/215/2003 (ublíženie na zdraví, uložený peňažný trest 6000 Sk, ktorý zaplatil, trest je zahladený) a trestnú veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 9T/117/2007 (pre pokračovací zločin vydierania a prečin ublíženia na zdraví, oboje spolupáchatelstvom, spáchané dňa 29.10.2006, upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie v trestnej veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/2/2014).

Aktuálne podľa lustrácie GP a v databáze súdov proti odsúdenému nie je vedené žiadne iné trestné konanie. Podľa lustrácii v Sociálnej poisťovni, ktoré boli oboznámené na oboch verejných zasadnutiach, je odsúdený v prostredí výkonu trestu odňatia slobody s prestávkami pracovne zaradený. Pred aktuálnym výkonom trestu odňatia slobody, resp. nástupom do väzby, teda bezprostredne pred 04.12.2013, pracoval u rôznych zamestnávateľov (Velus, s.r.o., Program spol. s r.o., LasVegas International, s.r.o.).

Zástupca ústavu na verejnom zasadnutí dňa 26.01.2026 zotrval na hodnotení ústavu s nezmeneným záverom.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 26.01.2026 v podstate zotrval na svojej výpovedi z predchádzajúceho verejného zasadnutia konaného dňa 13.03.2025, keďže oľutoval svoje konanie a deklaroval, že sa chce zaradiť do spoločnosti, starať sa o rodinu a viesť riadny život. V prípade prepustenia bude bývať v rodinnom dome na adrese D. XXX, okr. Čadca, ktorý je vo vlastníctve jeho syna, a kde býva aj jeho matka. Zároveň má prisľúbenú aj prácu u vo firme H. F., D.. V konečnom návrhu uviedol, že mu je ľúto, čoho sa dopustil. Zobral by to späť. Môže za to sám. Rád by dostal šancu ísť na slobodu a žiť riadny život.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí dňa 26.01.2026 uviedol, že napriek záveru ústavu a znaleckému posudku stále odporúča nevyhovieť návrhu a aj vzhľadom na závažnosť trestného činu, a preto navrhol zamietnuť návrh odsúdeného.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnoteniami ústavu a k nim pripojeným prílohám a po prečítaní zabezpečeného psychologického znaleckého posudku a oboznámení sa s ďalšími listinnými dôkazmi, ako aj po výsluchu odsúdeného, zotrval na závere, prezentovanom už v uznesení o podmienčnom prepustení zo dňa 13.03.2025, teda že u odsúdeného je splnená tak formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ako aj podmienka materiálna. Na tomto základe dospel k záveru, že návrh odsúdeného je dôvodný.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a § 67 ods. 1 Tr. zákona, ktorých splnenie je dôvodné skúmať v súvislosti s rozhodovaním o podmienčnom prepustení odsúdeného s poukazom na § 437 ods. 2 Tr. zákona, v súhrne vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenia vyjadrujú predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienčné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienčnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne na povahu spáchaného trestného činu, ako aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, odsúdený už s prihliadnutím na údaje uvedené v skrátenom výpise klienta a so zohľadnením oboznámených súdnych rozhodnutí vykonal ku dňu 26.12.2024 pomernú časť trestu, menovite vo výmere 3/4 z úhrnného trestu odňatia slobody v pôvodnej trestnej veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/2/2014. Úhrnný trest bol uložený za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, z ktorej je najprísnejšie trestný spáchaný trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. i), písm. j) Tr. zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, z časti dokonanej a z časti v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zákona, pre ktorý bolo možné uložiť výnimočný trest (za taký sa považoval jednak trest odňatia slobody nad pätnásť až do dvadsiatich piatich rokov, jednak trest odňatia slobody na doživotie), čiže podľa § 437 ods. 1 Tr. zákona vykazuje znaky obzvlášť závažného zločinu. Uvedená skutočnosť v spojení s ustanovením § 437 ods. 2 Tr. zákona odôvodňuje, aby pre splnenie formálnej podmienky vykonal odsúdený 3/4 z uloženého úhrnného nepodmienečného trestu. Táto podmienka tak je splnená.

Čo sa týka druhej zákonnej (prvej materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje polepšenie, tak táto podmienka je v danom prípade taktiež splnená. V prípade tejto podmienky súd skúma či je odsúdený schopný viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, a to plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody. Súd zároveň dodáva, že jedným zo znakov polepšenia sa odsúdeného je aj spôsob nazerania odsúdeného na ním spáchanú trestnú činnosť.

Obe hodnotenia ústavu (zo dňa 13.12.2024 a zo dňa 13.01.2026) možno celkovo vnímať ako výlučne pozitívne. V správaní a vystupovaní odsúdeného neboli počas celého obdobia pobytu vo väzbe a následne vo výkone trestu zaznamenané žiadne nedostatky. Odsúdený si svojím správaním vytvoril podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu a uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 4Nt/8/2019 zo dňa 19.03.2019, právoplatným dňa 19.03.2019, bol preradený zo stredného stupňa stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Aj po tomto preradení odsúdený pokračoval v príkladnom spôsobe výkonu trestu a vytvoril si podmienky pre umiestnenie do otvoreného oddelenia, najskôr v K. a následne v Omšeni v rámci NOO a ÚVTOS Trenčín, kde sa nachádza aj v súčasnosti, a kde taktiež pokračuje v príkladnom spôsobe výkonu trestu. Je tak dôvodné pozitívne hodnotiť, že odsúdený sa nachádza v najmiernejšom režime v rámci minimálneho stupňa stráženia, pričom mu boli opakovane uložené aj disciplinárne odmeny v podobe mimoriadneho voľna na opustenie ústavu, pričom vždy dodržal podmienky opustenia ústavu. Na odsúdeného sa tak v súčasnosti pôsobí len najmiernejšími nápravno-výchovnými prostriedkami, čo je dôvodné vyhodnotiť v prospech odsúdeného.

Pri skúmaní tejto druhej podmienky tak možno konštatovať, že doterajší výkon trestu mal na odsúdeného pozitívny vplyv. Doterajším správaním vo výkone trestu odsúdený preukázal, že je dôvodné, aby mu bola daná šanca v podobe podmiennečného prepustenia. V tejto súvislosti súd prihliadol aj na postoj odsúdeného k jeho trestnej činnosti, pretože sa k nej priznával aj v pôvodných konaniach (v trestnej veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/2/2014 bola schválená dohoda o vine a treste a v trestnej veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 9T/117/2007 napokon urobil vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní) a kritický postoj k nej pretrváva u odsúdeného aj naďalej, vychádzajúc aj z hodnotenia ústavu a vyjadrení odsúdeného na verejnom zasadnutí.

Pozitívne vyznievajú hodnotenia ústavu aj v súvislosti s cieľmi odsúdeného, ktoré si kladie do ďalšieho života, a ktoré sa zdajú byť reálne, a to vrátiť sa k svojim blízkym (k rodine) a záujem pracovať, pričom aj vo výkone trestu odňatia slobody je veľmi snaživý a v pracovnom zaradení spoľahlivý. To sa prejavilo aj v tom smere, že odsúdenému boli za plnenie pracovných povinností ukladané disciplinárne odmeny. Disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený je aj vo voľnom čase aktívny. Zapája sa do kultúrno-osvetovej činnosti ako aj do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti.

Súd tak pri posudzovaní splnenia druhej zákonnej (prvej materiálnej) podmienky nevzhladol žiaden taký dôležitý dôvod, pre ktorý by bolo nutné konštatovať, že by táto podmienka nebola splnená. Ako podstatné sa okrem príkladného správania odsúdeného javí najmä to, že odsúdený si uvedomuje dôsledky jeho predchádzajúcej trestnej činnosti, a že postupne uňho, aj prostredníctvom pôsobenia penitenciárneho zaobchádzania v rôznych stupňoch stráženia, dochádza dlhodobo k požadovanej náprave pozitívnym smerom, čomu zodpovedá aj skutočnosť, že odsúdený dlhodobo plní program zaobchádzania vo všetkých bodoch. Možno teda uzavrieť, že odsúdený podľa názoru súdu preukazuje polepšenie na účely podmiennečného prepustenia.

V prípade tretej zákonnej (druhej materiálnej) podmienky, v rámci ktorej sa skúma dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode (t. j. neexistenciu zvýšeného rizika jeho recidívy), súd taktiež dospel k záveru, že aj táto je splnená.

Z hodnotení ústavu síce vyplýva, že riziko recidívy (sociálneho zlyhania) u odsúdeného bolo vyhodnotené ako stredné a resocializačná prognóza ako menej priaznivá, avšak nejde o také skutočnosti, ktoré by odsúdeného na účely podmiennečného prepustenia jednoznačne diskvalifikovali, najmä keď aj ústav podmiennečné prepustenie odporúča.

Vzhľadom ku skutočnostiam zisteným z odpisu registra trestov a z ďalších oboznámených listinných dôkazov (súdnych rozhodnutí a pod.), tak čo sa týka trestnej minulosti, tú možno hodnotiť ako negatívum,

zohľadniac najmä závažnosť páchanej trestnej činnosti. Na druhej strane je dôvodné prihliadnuť, že tejto trestnej činnosti sa dopúšťal pred 19 a viac rokmi (v trestnej veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 9T/117/2007 spáchaná dňa 29.10.2006 a v trestnej veci Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 3Tk/2/2014 spáchaná naposledy dňa 09.09.2004) a pozitívne vyznieva skutočnosť, že následne v období od novembra 2006 (od spáchania poslednej trestnej činnosti) do 04.12.2013 (odkedy začal vykonávať väzbu a následne trest) sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti, čiže odsúdený ešte pred výkonom aktuálneho trestu zmenil spôsob svojho života a napokon za spáchanú trestnú činnosť prevzal aj zodpovednosť, keďže sa k nej priznával už v pôvodných trestných konaniach a je k nej kritický naďalej, čo bolo pozitívne vyhodnotené aj v odôvodnení vyššie v súvislosti so splnením prvej materiálnej podmienky. Preto odsúdeného možno charakterizovať ako osobu, ktorá sa síce dopúšťala závažnej trestnej činnosti, a ktorá mala aj fatálny následok (smrť človeka), avšak jeho ďalšie správanie od novembra 2006 až doposiaľ dáva záruku, že doposiaľ vykonaný trest bol na jeho nápravu dostatočný a je dôvodné mu dať šancu, keďže vo výkone trestu je po prvýkrát, aby preukázal, že dokáže na slobode viesť riadny život.

Riziko recidívy znižuje u odsúdeného aj jeho vek, pretože so stúpajúcim vekom vo všeobecnosti získava človek skúsenosti a uvedomuje si svoje fungovanie v rámci spoločnosti a podstatné sa stávajú pre neho pozitívne hodnoty (najmä rodina či práca ako spôsoby sebarealizácie). Tieto hodnotové posuny badať aj u odsúdeného, vychádzajúc z hodnotenia ústavu a tiež zo skutočností, že od novembra 2006 sa nedopustil ďalšej trestnej činnosti.

Ako už bolo uvedené vyššie, odsúdený počas doterajšieho priebehu výkonu trestu odňatia slobody preukázal svoj proaktívny a pozitívny vzťah k práci. Súd to považuje za dôležité aj pre ďalší život odsúdeného na slobode. Podľa súdu je odsúdený schopný zabezpečiť si riadne živobytie, pri ktorom je schopný aj vytrvať a primerane plniť svoje povinnosti. Dôkazom toho je už aj proklamovaný záujem odsúdeného sa na slobode zamestnať. V tejto súvislosti je však potrebné odsúdeného upozorniť, že v prípade podmienenečného prepustenia mu začne plynúť aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky, v rámci ktorého má tiež uloženú povinnosť zdržiavať sa v mieste trvalého pobytu a nevzdávať sa z neho bez súhlasu orgánu vykonávajúceho ochranný dohľad. Preto aj na účely dochádzania do zamestnania si musí vopred zabezpečiť súhlas tohto orgánu (miestne príslušného probačného a mediačného úradníka).

Tiež je dôvodné prihliadnuť, že odsúdený má zabezpečené sociálne zázemie v rámci jeho rodiny. Vonkajšie vzťahy odsúdeného sú súdom, vychádzajúc z hodnotení ústavu, hodnotené ako podporné. Z celkového hľadiska sa ciele odsúdeného do budúcnosti javia ako reálne a je v jeho možnostiach a osobných schopnostiach, aby na slobode viedol riadny život. Zároveň takéto rozhodnutie odsúdeného, ktoré proklamoval aj na verejnom zasadnutí, keď uviedol, že sa chce zaradiť do spoločnosti, eliminuje riziko jeho novej recidívy, pretože nejde iba o verbálne proklamovanie, ale vychádza aj z dlhodobého správania sa odsúdeného počas pobytu vo výkone trestu.

Napokon pri konštatovaní splnenia tejto druhej materiálnej podmienky nemožno opomenúť závery psychologického znaleckého posudku. Síce v jeho záveroch je poukázané na negatívne poznatky k osobe odsúdeného (napr. nezrelá osobnosť a z toho plynúca nižšia racionálna a emočná kontrola, či menej zrelý sebaobraz), avšak napriek týmto črtám osobnosti znalec súčasne konštatoval, že u odsúdeného je zachované konštruktívne riešenie problémov a jeho agresivita sa aktuálne javí primerane kontrolovaná naučenými vzorcami správania. Na tomto základe, vychádzajúc z výsledkov psychologického vyšetrenia, znalec konštatoval neexistenciu rizika násilného správania, resp. takéto riziko je podľa znalca veľmi nízke. Odsúdený podľa znalca primerane funguje v štruktúrovanom prostredí (v podmienkach výkonu trestu), a ak bude mať v prípade podmienenečného prostredia štruktúrované prostredie (práca, rodinné zázemie a iné), tak riziko recidívy je veľmi nízke, poukazujúc tiež na skutočnosť, že u odsúdeného je prítomných iba 5 rizikových faktorov z 30. Na záver znalec konštatoval, že odsúdený pravdepodobne disponuje schopnosťami prispôbiť sa a rešpektovať všeobecne záväzné právne a mravné normy. Uvedené zistenia znalca vo svojom súhrne podľa hodnotenia súdu odôvodňujú konštatovanie, že u odsúdeného nie je zvýšené riziko recidívy, pričom tieto závery znalca podporne nadväzujú na úvahy súdu prezentované v predchádzajúcich odsekoch.

Súd konštatuje, že riziko recidívy nemožno u odsúdeného vylúčiť, ale je výrazne eliminované vyššie uvádzanými závermi znalca, rozhodnutím odsúdeného viesť po podmienenečnom prepustení riadny život (vrátane záujmu odsúdeného sa zamestnať a mať legálny príjem) ako aj jeho sociálnym (rodinným) zázemím, ktoré je kladne hodnotené aj v hodnoteniach ústavu.

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností jednotlivito ako i vo vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že u odsúdeného nie je riziko recidívy zvýšené, a tak je daná dostatočná záruka, že na slobode bude viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd vyhovel návrhu odsúdeného o podmieňané prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko po dôslednom zvážení odsúdený spĺňa zákonom stanovené podmienky pre takéto rozhodnutie. Súčasne súd určil odsúdenému maximálnu skúšobnú dobu, teda v trvaní 7 (sedem) rokov, ktorú vzhľadom na zostávajúcu dobu výkonu trestu odňatia slobody, ale aj vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, považuje za primeranú. Na posilnenie účelu skúšobnej doby uložil súd odsúdenému zároveň probačný dohľad v maximálnom trvaní, teda v trvaní 3 (tri) roky, a to za súčasného uloženia povinností a obmedzení uvedených vo výroku, ktoré majú prispieť k dovŕšeniu nápravy odsúdeného a ich dodržiavaním má odsúdený preukázať, že doposiaľ vykonaný trest bol na jeho nápravu dostatočný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Podaná sťažnosť má odkladný účinok.